

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 18Ek/77/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120209025
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Holecová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6120209025.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Agentúra PLUS Košice s.r.o. v likvidácii, IČO: 35 818 573, so sídlom: Kpt. Nálepku 1, 040 01 Košice, zast. Advokátska kancelária Roštár - Slovák, s. r. o., IČO: 36 858 731, so sídlom: Révová 7, 811 02 Bratislava, proti povinnému: D. V. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: J. XXX/X, XXX XX V. nad K., o vymoženie trov pôvodného konania a trov exekúcie, vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Richard Gibarti, so sídlom exekútorského úradu: Konštantínova 6, 080 01 Prešov, sp. zn. 274EX 52/20, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 18Ek/77/2020 zo dňa 13. augusta 2020, takto

rozhodol:

- I. Sťažnosť povinného zamietla.
- II. Oprávnenému voči povinnému nárok na náhradu trov konania o sťažnosti nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 18Ek/77/2020 zo dňa 13. augusta 2020 vydaným vyšším súdnym úradníkom súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

2. Vychádzal zo zistení, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 13.01.2020 domáhal od povinného vymoženiu trov pôvodného konania a trov exekúcie na základe právoplatných a vykonateľných exekučných titulov - rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 8Cb/45/2017 zo dňa 24.01.2019 a uznesenia Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 8Cb/45/2017 zo dňa 13.09.2019 (ďalej v texte aj ako „Exekučné tituly“). Poverením zo dňa 28.01.2020 súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Richarda Gibartiho, so sídlom exekútorského úradu: Konštantínova 6, 080 01 Prešov, ktorý ju vedie pod spisovou značkou 274EX 52/20. Povinný podal u súdneho exekútora v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie majúci odkladný účinok (§ 61k ods. 2 Exekučného poriadku), v ktorom namietal, že oprávnený bol v konaní vedenom na Okresnom súde Košice I. pod sp. zn. 28Cbr/45/2013 právoplatne zrušený z dôvodov podľa § 68 ods. 6 písm. a) a g) v spojení s ust. § 68 ods. 6 Obchodného zákonníka. Nie je možné, aby povinný exekuoval sám seba, exekúciu by mala iniciovať spoločnosť M HOLD s.r.o. ako spolupodielnik maximálne do výšky svojho podielu v spoločnosti Agentúra PLUS Košice s.r.o., t. j. 51 %, pričom povinný taktiež namietal výšku trov exekúcie, ktoré sú podľa jeho tvrdení vyčíslené nesprávne. Oprávnený vo svojom vyjadrení potvrdil, že je v likvidácii na základe rozhodnutia Okresného súdu Vranov nad Topľou, ktoré v súčasnosti podlieha kontrole Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v rámci dovolacieho konania, avšak samotná skutočnosť, že oprávnený je v likvidácii, nie je významná s ohľadom na oprávnenosť exekúcie, a preto túto námietku povinného označil za bezpredmetnú. Na námietku povinného týkajúcej sa exekvovania samého seba, ako aj námietku, že exekúcia bola navrhnutá neoprávneným subjektom, oprávnený uviedol, že ju považuje za obštrukčnú, keďže procesná legitímácia v tomto exekučnom konaní vyplýva striktnie z právoplatného a vykonateľného exekučného titulu. Súd po preskúmaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie, vyjadrenia oprávneného a

predložených dokumentov dospel k záveru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie bol podaný včas, avšak je nedôvodný. K námietke povinného, že oprávnený je zrušený a preto je exekúcia navrhnutá neoprávneným subjektom, súd uviedol, že pre súd je smerodajný aktuálny výpis z Obchodného registra, z ktorého nevyplýva, že spoločnosť Agentúra PLUS Košice s.r.o. (oprávnený) je zrušená, pričom súd sa v celom rozsahu stotožnil s argumentáciou oprávneného, že samotná skutočnosť, že oprávnený je v likvidácii, nie je významná s ohľadom na oprávnenosť exekúcie. Čo sa týka námietky povinného voči výške trov exekúcie, súd po preskúmaní Upovedomenia o začatí exekúcie zo dňa 05.02.2020 považoval za preukázané, že súdny exekútor si vyúčtoval trovy exekúcie v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 68/2017 Z. z. ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej v texte len ako „Vyhláška“), nakoľko v zmysle § 7 ods. 1 Vyhlášky je odmena exekútora 20 % zo základu na určenie odmeny, čo predstavuje výšku vymoženého plnenia. V prípade, ak sa vymáhaný nárok splní do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má odkladný účinok, patrí súdному exekútorovi odmena vo výške 10 % z vymoženého plnenia. Súdny exekútor má popri odmene nárok aj na náhradu paušálnych výdavkov, ktoré sú v zmysle vyhlášky určené pevnou sumou vo výške 60,- Eur a v prípade splnenia nároku do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie vo výške 30,- Eur. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty zvyšuje sa jeho odmena a náhrada výdavkov o daň z pridanej hodnoty. K uplatneným trovám exekúcie oprávneného vo výške 51,95 Eur súd doplnil výklad v odôvodnení svojho rozhodnutia v tom smere, že tieto trovy pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 35,45 Eur. V zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb mal oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v exekúcii vo výške 51,38 Eur, pričom v návrhu na vykonanie exekúcie si uplatnil nárok na náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 35,45 Eur, teda v nižšej sume, na akú mal nárok.

3. Proti tomuto rozhodnutiu podal povinný sťažnosť, v ktorej zopakoval svoje tvrdenia v návrhu na zastavenie exekúcie, že spoločnosť Agentúra PLUS Košice s.r.o., Kpt. Nálepku 1, 04001 Košice bola zrušená v konaní 28CbR/45/2013, vedenom na Okresnom súde Košice I. Samotná exekúcia je tak nezákonná a preto sa povinný domáhal jej zrušenia. Exekúciu by mala podľa jeho tvrdení iniciovať spoločnosť M HOLD s.r.o. ako spolupodielnik maximálne do výšky svojho podielu v spoločnosti Agentúra PLUS Košice s.r.o, t.j. 51%. Taktiež opätovne namietal aj výšku trov exekúcie, ktoré sú podľa jeho názoru vyčíslené nesprávne.

4. Oprávnený vo svojom vyjadrení k sťažnosti povinného žiadal sťažnosť povinného ako nedôvodnú zamietnuť. Poukázal na skutočnosť, že sťažnosť neobsahuje náležitosti, ktoré sa pri tomto type podania vyžadujú, konkrétne sťažovateľ neuviedol, v čom považuje postup alebo uznesenie súdu za nesprávne, neuviedol ani to, čoho sa vo svojej sťažnosti domáha a ani rozsah, v akom uznesenie súdu napáda. Povinný navyše neuviedol žiadne nové skutočnosti ani argumenty v porovnaní so svojimi dvoma podaniami doručenými súdному exekútorovi dňa 11.03.2020 (Námietky a Návrh na odklad exekúcie), s ktorými sa exekučný súd náležite vysporiadal v uznesení. Z tohto dôvodu oprávnený zotrval na svojich doterajších vyjadreniach, že námietky ani sťažnosti povinného nepovažuje za spôsobilé privodiť odklad či zastavenie exekúcie, ktorá je voči povinnému vedená, rešpektujúc exekučný titul a príslušné právne predpisy.

5. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

6. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

7. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

8. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

9. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

10. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak
a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
b) exekučný titul bol zrušený,
c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

11. Súd (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), po zistení, že sťažnosť bola podaná včas (§ 242 CSP), oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1, ods. 2 CSP), po skonštatovaní, že nedostatok zákonom predpísaných náležitostí sťažnosti nebráni jej prejednaniu (§ 127 CSP, § 243 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že sťažnosť povinného nie je dôvodná. Z obsahu súdneho spisu mal sťažnostný súd potvrdený skutkový stav tak, ako ho zistil aj súd v napadnutom uznesení a z takto zisteného skutkového stavu vyvodil i správny právny záver, podľa ktorého zrušenie oprávneného ako obchodnej spoločnosti rozhodnutím súdu a jeho vstup do likvidácie nezakladajú neprípustnosť exekúcie. Na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozhodnutia sťažnostný súd dopĺňa nasledovný výklad.

12. Z obsahu spisu vedeného Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 18Ek/77/2020 súd zistil tieto skutočnosti.

13. Podkladom pre vedenie exekúcie v danej veci je právoplatný a vykonateľný rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 8Cb/45/2017 zo dňa 24.01.2019 v spojení s uznesením Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 8Cb/45/2017 zo dňa 13.09.2019, ktorým tento súd uložil v spore žalobcu: Agentúra PLUS Košice s.r.o., Kpt. Nálepku 1, Košice, IČO: 35 818 573 (ktorý v exekučnom konaní vystupuje v procesnej pozícii oprávneného), proti žalovanému: Ing. Štefan Topľanský, nar. 23.10.1972, bytom Ružová 115/2, Vranov nad Topľou (ktorý vystupuje v exekučnom konaní v procesnej pozícii povinného), povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 242,08 eur.

14. Poverením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 18Ek/77/2020 zo dňa 28.01.2020 súd v exekučnej veci oprávneného: Agentúra PLUS Košice s.r.o., Kpt. Nálepku 1, Košice, IČO: 35 818 573 proti povinnému: Ing. Štefan Topľanský, nar. 23.10.1972, bytom Ružová 115/2, Vranov nad Topľou, poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora. Týmto poverením mu zveril právomoc, aby v prospech oprávneného a v neprospech povinného vymohol nárok pozostávajúci z istiny 242,08 EUR a trov exekúcie oprávneného 51,95 EUR

15. Úlohou exekučného súdu je rozhodovať o zastavení exekúcie len v prípadoch existencie skutočností, pre ktoré je exekúcia neprípustná (§ 61k ods. 1 Exekučného poriadku). Súd pri posudzovaní tohto prípadu vychádzal zo samotného účelu vykonávacieho konania, ktorého je zaistiť ochranu práva toho, komu takéto právo bolo priznané vykonateľným exekučným titulom. Spory a iné právne veci sú prejednávané a rozhodované pred (k tomu povolanými) súdmi v občianskom súdnom konaní, a to v tzv. nachádzacom (základnom) konaní. Ak je súčasťou tohto rozhodnutia uloženie povinnosti, náš právny poriadok predpokladá, že jej adresát si ju voči osobe oprávnenej splní dobrovoľne, v lehote a spôsobom ustanoveným v rozhodnutí súdu. Inštitút núteného výkonu takéhoto rozhodnutia možno uplatniť vtedy, keď nie je zo strany povinného oprávnenému poskytnuté judikované plnenie riadne a včas, teda vo výške a v lehote určenej súdnym rozhodnutím. Z ust. § 48 ods. 2 Exekučného poriadku jednoznačne vyplýva, že exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať plnenie z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Na podklade zistených skutočností súd dospel k záveru, že nemožno súhlasiť s názorom povinného, že exekúcia vedená voči jeho osobe je nezákonná, keďže oprávnený sa voči povinnému domáha vymoženia iba toho, čo mu

priznáva vykonateľný exekučný titul. Aktívna a pasívna legitímácia oprávneného a povinného vyplýva priamo z exekučného titulu. Ani sťažnostný súd na podklade obsahu exekučného titulu nemal žiadne pochybnosti o tom, že oprávnený je aktívne legitimovaným subjektom v tomto exekučnom konaní, keďže jemu je exekučným titulom priznaná vymáhaná pohľadávka a povinný je pasívne legitimovaným subjektom v tomto exekučnom konaní, keďže predloženým exekučným titulom je mu uložená povinnosť zaplatiť vymáhané plnenie oprávnenému.

16. Z údajov zapísaných o oprávnenom v Obchodnom registri (v časti iné ďalšie právne skutočnosti) súd zistil, že Okresný súd Košice I uznesením sp. zn. 28CbR/45/2013 zo dňa 21.08.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 20.09.2018, zrušil spoločnosť Agentúra PLUS Košice s.r.o., Kpt. Nálepku 1, 040 01 Košice, IČO: 35 818 573, nariadil jej likvidáciu a za likvidátora menoval Ing. Miroslava Kudleja, konateľa spoločnosti. Dátum vstupu oprávneného do likvidácie je 20.09.2018.

17. V zmysle § 68 ods. 1 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov, spoločnosť zaniká ku dňu výmazu z obchodného registra, ak tento zákon neustanovuje inak. V zmysle ods. 2 cit. ustanovenia, zániku spoločnosti predchádza jej zrušenie s likvidáciou alebo bez likvidácie. Obchodný zákonník systematicky rozlišuje zrušenie obchodnej spoločnosti a zánik obchodnej spoločnosti. Obchodná spoločnosť ako právnická osoba zásadne zaniká až výmazom z obchodného registra. Výmaz spoločnosti z obchodného registra má konštitutívny charakter. Ku dňu výmazu z obchodného registra teda spoločnosť zaniká ako právny subjekt, t.j. zaniká jej možnosť vstupovať do právnych vzťahov, a teda vykonávať akékoľvek aktivity v hospodárskej alebo inej oblasti. Oproti tomu zrušenie spoločnosti rozhodnutím súdu (§ 68 ods. 4 Obchodného zákonníka) nemá žiadny vplyv na právnu (hmotnoprávnu aj procesnoprávnu) subjektivitu obchodnej spoločnosti (§ 18, § 19, § 19a Občianskeho zákonníka). Inými slovami, až do momentu výmazu z obchodného registra má oprávnený naďalej procesnú subjektivitu (§ 61 CSP) a teda má zákonom priznanú spôsobilosť vystupovať ako účastník exekučného konania v procesnej pozícii oprávneného.

18. Z výpisu z obchodného registra vyplýva, že oprávnený je od 20.09.2018 v likvidácii. Podľa § 768s ods. 8 v spojení s § 71 ods. 1 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení účinnom do 30. 09. 2020 (ďalej len „Obchodný zákonník“), likvidátor robí v mene spoločnosti len úkony smerujúce k likvidácii spoločnosti. Pri výkone tejto pôsobnosti plní záväzky spoločnosti, uplatňuje pohľadávky a prijíma plnenia, zastupuje spoločnosť pred súdmi a inými orgánmi, uzaviera zmiery a dohody o zmene a zániku práv a záväzkov. Nové zmluvy môže uzavierať len v súvislosti s ukončením nevybavených obchodov. Z ustanovení obchodného zákonníka o likvidácii obchodných spoločností vyplýva, že likvidátor má na rozdiel od štatutárneho orgánu funkčne obmedzenú pôsobnosť. Môže uskutočňovať len úkony smerujúce k naplneniu účelu likvidácie (k vykonaniu likvidácie). V odseku 1 § 71 Obchodný zákonník uvádza aj výpočet úkonov likvidátora smerujúcich k likvidácii spoločnosti, pričom tento výpočet vymedzuje pôsobnosť likvidátora. Podľa tohto ustanovenia likvidátor plní záväzky spoločnosti, uplatňuje pohľadávky a prijíma plnenia, zastupuje spoločnosť pred súdmi a inými orgánmi, uzaviera zmiery a dohody o zmene a zániku práv a záväzkov. Nové zmluvy môže uzavierať len v súvislosti s ukončením nevybavených obchodov. Napriek jazykovému vyjadreniu nejde o taxatívny výpočet, ale len o vymedzenie základných úkonov, ktoré smerujú k likvidácii spoločnosti. Likvidátor môže uskutočniť aj iné, im podobné úkony. Je preto zrejme, že likvidátor môže konať v mene oprávneného pred súdmi a vymáhať v jeho mene a na jeho účet pohľadávky aj cestou exekučného konania. Účelom likvidácie je totiž usporiadanie majetku obchodnej spoločnosti v súvislosti s jej zánikom bez právneho nástupcu tak, aby boli uspokojení veritelia spoločnosti. Až prípadný zostávajúci majetok (likvidačný zostatok) sa rozdelí spoločníkom. Iniciovanie exekučných konaní, ktorých cieľom je vymôcť judikovanú pohľadávku oprávneného, preto rozhodne možno zahrnúť do rozsahu úkonov, ktoré smerujú k likvidácii spoločnosti a sú v súlade s účelom likvidácie.

19. Z uvedených dôvodov tvrdenie povinného, že zrušenie oprávneného súdom a jeho vstup do likvidácie zakladá neprípustnosť exekúcie, nie je dôvodné. Zrušenie oprávneného nezakladá stratu jeho právnej subjektivity a v ust. § 71 ods. 1 Obchodného zákonníka je priamo ustanovené, že likvidátor oprávneného môže v súlade s účelom likvidácie naďalej uplatňovať pohľadávky oprávneného aj cestou ich núteného výkonu v exekučnom konaní.

20. V dôsledku týchto právnych skutočností (zrušenie oprávneného a jeho vstup do likvidácie) nedochádza ani k žiadnej zmene v osobe oprávneného z exekučného titulu z dôvodov predpokladaných

v štvrtom oddiele zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov. Preto ani pre tvrdenie povinného, že pohľadávku by mala vymáhať spoločnosť M HOLD s.r.o. (podľa výpisu z Obchodného registra spoločník oprávneného, poznámka sudcu) do výšky svojho podielu nenachádza oporu v žiadnom zákonom ustanovení a ani Obchodný zákonník žiadny takýto účinok zrušenia spoločnosti a jej vstupu do likvidácie vo svojich ustanoveniach o likvidácii spoločnosti nepredpokladá.

21. Súd nemohol súhlasiť ani s tým tvrdením povinného, že „exekuuje sám seba“, oprávnený je subjektom odlišným od povinného, preto súd nemal za preukázané, že by došlo k prípadnému zániku vymáhaného nároku splynutím podľa § 584 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak akýmkoľvek spôsobom splynie právo s povinnosťou (záväzkom) v jednej osobe, zanikne právo i povinnosť (záväzok), ak zákon neustanovuje inak. Vlastná právna subjektivita obchodnej spoločnosti nie je totožná so subjektivitou jej spoločníkov, a to ani po jej vstupe do likvidácie. Je samostatnou osobou, úplne odlišnou od osôb, ktoré sú v nej združené.

22. Iné hmotnoprávne dôvody zániku vymáhaného záväzku povinný netvrdil a ani nepreukázal.

23. K námietke povinného, že trovy exekúcie sú vyčíslené nesprávne, súd v celom rozsahu odkazuje na správne odôvodnenie preskúmaného rozhodnutia. Súd ďalej vo všeobecnosti dodáva, že posudzovanie opodstatnenosti podanej sťažnosti nie je ovládané revíznou zásadou, ktorá by z úradnej povinnosti zaväzovala súd k aktívnemu vyhľadávaniu všetkých relevantných skutkových okolností, na ktorých základe by bolo možné prijať záver o jej dôvodnosti. Sťažovateľ je povinný odôvodnenosť podanej sťažnosti aspoň obsahovo tvrdiť a toto tvrdenie oprieť o presvedčivé argumenty s príslušnou relevanciou vo vzťahu k posudzovaniu dôvodnosti jeho tvrdení. Samotné ničím nepodložené tvrdenia povinného, že trovy sú podľa neho vyčíslené nesprávne, bez toho, aby podrobil kritike tú časť preskúmaného rozhodnutia, kde vyšší súdny úradník k jeho námietke o nesprávnom vyčíslení trov exekúcie podáva podrobný výklad, dôvodnosť sťažnosti založiť nemohli (k tomu porovnaj § 243 CSP).

24. Sťažnostný súd preto uzatvára, že ani on v konaní nezistil žiadny zo zákonných dôvodov na zastavenie exekúcie uvedených v § 61k ods. 1 Exekučného poriadku a preto napadnuté uznesenie, ktorým súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol, je vecne správne. Súd preto nemal inú možnosť, než sťažnosť povinného postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 250 ods. 1 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku ako nedôvodnú zamietnuť. Záverom súd dodáva, že v exekučnom konaní sa rozhoduje spravidla bez nariadenia pojednávania, resp. bez výsluchu účastníkov konania (§ 61l ods. 2, § 202 ods. 1 Exekučného poriadku) a vo veci súd nariadi pojednávanie, len ak to považuje za nevyhnutné. Rozumnému a praktickému exekučnému režimu zodpovedá zásada, že pokiaľ nie je v konaní nutné vykonať dokazovanie, súd zásadne pojednávanie nenariaďuje. Rozhodovacia činnosť súdu v danom prípade spočívala v právnom posúdení veci a súd rozhodoval výhradne na základe tvrdení účastníkov konania a obsahu spisu, ktoré poskytli kompletný a ucelený podklad pre zákonné rozhodnutie, pričom povinný netvrdil žiadne také skutočnosti, ktoré by vyžadovali doplnenie skutkových zistení a dôkazných návrhov. Z uvedených dôvodov súd o podanej sťažnosti povinného rozhodoval bez nariadenia pojednávania zodpovedajúc mu všetky jeho relevantné otázky, ktoré v tomto konaní súdu nastolil.

25. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

26. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

27. Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto

trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

28. Aj v exekučnom konaní sa ako kritérium priznania náhrady trov exekučného konania premieta zásada úspechu vo veci (zásada zodpovednosti za výsledok sporu) a to tak, že neúspešný účastník je povinný nahradiť úspešnému účastníkovi konania preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené trovy, ktoré tento vynaložil v súvislosti s uplatnením alebo bránením svojho práva. V zmysle § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, exekučný súd súčasne rozhoduje o nároku na náhradu trov konania ako aj o ich výške (k tomu porovnaj aj § 199d Exekučného poriadku). Oprávnený bol v tomto konaní úspešný (súd sťažnosť povinného zamietol), voči povinnému mu tak vznikol nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré mu vznikli v súvislosti so sťažnostným konaním (§ 199d ods. 1 Exekučného poriadku). Oprávnený si v sťažnostnom konaní žiadne trovy konania voči povinnému neuplatnil. Civilný sporový poriadok ani Exekučný poriadok výslovne neriešia situáciu, ak účastník konania, ktorý na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov neprejavil záujem. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris). Sťažnostný súd preto s použitím základných princípov čl. 17 CSP oprávnenému voči povinnému nárok na náhradu trov konania o sťažnosti nepriznal. Vychádzal z postulátu, že ak účastník konania o náhradu trov zjavne neprejavil záujem a ani si ich nevyčísľil, je v podmienkach exekučného konania na mieste rozhodnúť tak, že sa mu nárok na náhradu trov daného konania nepriznáva. Exekučné konanie je prísne ovládané dispozičným princípom a exekučný súd nesmie viesť exekúciu voči povinnému v rozsahu, v akom to oprávnený nenavrhol a poverenie na vykonanie exekúcie resp. dodatok k nemu vydá len za účelom vymoženia oprávneným požadovaného nároku.

29. Podľa § 70 ods. 2 Obchodného zákonníka, spoločnosť vstupuje do likvidácie ku dňu svojho zrušenia, ak zákon neustanovuje inak. Po dobu likvidácie sa používa obchodné meno spoločnosti s dodatkom „v likvidácii“. Likvidácia sa zapisuje do obchodného registra, na účinky vstupu do likvidácie však nemá jeho publicita vplyv. Zákon totiž výslovne určuje, kedy spoločnosť do likvidácie vstupuje. Aj voči tretím osobám je vstup do likvidácie účinný už ku dňu jej zrušenia a vstupu do likvidácie. Rovnako sa do obchodného registra zapisuje aj osoba likvidátora [pozri § 2 ods. 1 písm. j) a k) zák. č. 530/2003 Z.z. o obchodnom registri a o zmene a doplnení niektorých zákonov]. Obchodná spoločnosť je povinná doplniť svoje obchodné meno o povinný dodatok „v likvidácii“ a používať ho počas likvidácie. Keďže v zmysle § 56 ods. 1 Exekučného poriadku poverenie na vykonanie exekúcie obsahuje aj označenie oprávneného, pričom oprávnenie na vykonanie exekúcie bolo vydané v prospech oprávneného bez dodatku, že je „v likvidácii“, súd v súlade s § 56 ods. 2 Exekučného poriadku vydá dodatok k povereniu na vykonanie exekúcie, v ktorom v súlade s aktuálnym právnym stavom označí oprávneného obchodným menom „Agentúra PLUS Košice s.r.o. v likvidácii“. Pre úplnosť súd dodáva, že neuvedenie tohto dodatku pri označení oprávneného zákon nijak nesankcionuje a ani porušeniu tejto povinnosti neprisuduje žiadne právne účinky, táto skutočnosť preto nemá ani žiadny vplyv na aktívnu legitimáciu oprávneného v tomto konaní, resp. na zákonnosť vedenej exekúcie ako takej.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).